

La propaganda personal és el fonament més segur de l'èxit d'unes eleccions.

A la lluita, ciutadans!

LA sèrie no interrompuda de victòries que de molts anys ençà ve obtenint la candidatura regionalista en les eleccions legislatives i provincials, lluitant contra el conglomerat caciquista que acapdilla en Torras, és penyora del esclatant triomf que assolirem en les eleccions de demà.

Els nostres adversaris no ho ignoren, però faràn forces de flaqueza, apel·laràn a tots els mitjans imaginables per tal d'obtenir sisquera una votació relativament nodrida. Mes serà en-debades tot el que fassin. La seva candidatura està irremissiblement condemnada al fracàs sorollós d'altres vegades perquè'ls manca, com sempre, la confiança del districte. Contra la esplèndida ufania que al Vallès i a Badalona ha assolit l'ideal de la pàtria renaixenta, que abranda tota la terra catalana i del que n'es entusiasta paladí el candidat regionalista senyor Lligé, res no podrà l'organització caciquista que representa el senyor Umbert, fillola de l'anacrònica i caduca dels partits centralistes, culpables de la decadència i de l'empobriment d'Espanya.

Ningú no dubta del nostre triomf en la batalla d'avui. Arreu de Catalunya l'entusiasme pels candidats nacionalistes és tan viu, per no dir més, com en les memorables eleccions darreres

El triomf de la nostra candidatura, es triomf de Catalunya.

Vallesans: no traiu a vostres conviccions i amor per vostra terra.

que vencérem en tot el front. Però cal que'ls amics del senyor Lligé treballin amb el mateix braó, amb igual coratge que si la victòria depengués de l'esforç aïllat de cada ún. No es tracta avui solament de guanyar l'elecció, és precis que l'abundó de vots sobrants llevi la darrera esperança d'un éxit futur al caciquisme torrista, els escandalosos procediments del qual tenen indignat al districte.

La candidatura del senyor Umbert, ribetejada de republicana per la delegació vergonyant de l'«Unión monàrquica nacional» a Granollers, no representa altres interessos que 'ls particulars dels quatre senyors que s'han constituït en coalició de cacs per a explotar el districte. Enfront nostre no s'alça una bandera, símbol d'un ideal respectable, car si així fos, nosaltres sense deixar de lluitar pel triomf del nostre candidat, amarats de fèrvid entusiasme per la causa de Catalunya i pels interessos morals i materials de la comarca, lleialment i sense temença ho regoneixeriem. Enfront nostre, en les eleccions d'ara, com en les anteriors, no hi veiem més que un parrac esquinsat per les mans pecadores dels mateixos que l'enarbolen, en rampells de menyspreable de repugnant cobdícia.

En Torras ha escullit al senyor Umbert per a candidat perquè no n'ha trobat d'altre que volgués prestar-se a servir la seva política, a fer-li el joc, a secundar els plans d'abominable, de desenfrenada dominació que l'obsessionen. El senyor Umbert, deixant enfonsar el seu nom en el fang de la política caciquista del torrisme, sofreix una lamentable encepegada que serà el primer de planyer. La derrota que li espera portarà al seu ànim la convicció de l'engany de que s'el fa víctima. Les males companyies que l'enrotllen l'han avarat a una aventura, els resultats de la qual seràn, per a ell, les despeses a que l'obligarà i el ridícol del fracàs. I es que el senyor Umbert, enlluernat per la falsa perspectiva que li han fet veure, no s'ha donat compte de que no